

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 12. 9. 1957, sp. zn. Cz 460/57

Číslo: 122/1957

Právní věta:

Při oceňování předmětů dědictví nelze vycházet z přídělové ceny předmětů, nýbrž z jejich obecné ceny v den zůstavitelovy smrti.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 12.09.1957

Spisová značka: Cz 460/57

Číslo rozhodnutí: 122

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Projednání dědictví

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

V řízení o projednání dědictví po Františku B., zemřelém 15. června 1955, byli žalobci jako zákonní dědici po něm odkázáni, aby se žalobou domáhali neplatnosti zanechané závěti. V podané žalobě se potom domáhali žalobci určení neplatnosti závěti z důvodu § 551 obč. zák., tedy pokud jim v závěti zůstavitel nezanechal 3/4 jejich zákonného podílu. Žalovaná závětní dědička se bránila tím, že zůstavitel vlastnil ještě 21/2 měřiče pozemků, o nichž v závěti nepořídil, a nastává takto i dědění ze zákona, v důsledku čehož žalobci dostávají na základě svého zákonného dědického práva tolik, na kolik mají ve smyslu § 551 obč. zák. nárok.

Lidový soud v Břeclavi žalobu zamítl. K odůvodnění uvedl, že přídělová cena domku, který zůstavitel nabytí přídělem konfiskátu a který poručil žalované, činila 3404 Kčs starých peněz, t. j. 680,80 Kčs nových peněz, takže uváží-li se cena pozemků, ohledně nichž nastává dědění žalobců ze zákona, a která činí podle místních poměrů asi 4500 Kčs, obdrželi žalobci více, nežli činil jejich podíl podle § 551 obč. zák.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou nejvyššího soudu, že uvedeným rozsudkem lidového soudu v Břeclavi byl porušen zákon.

Odůvodnění:

Při úvaze o tom, zda děti zůstavitele, žalobci, dostali z dědictví tolik, kolik činí cena 3/4 jejich zákonného podílu, vycházel lidový soud u nemovitostí, které byly předmětem zákonného dědění, z

obecných cen, kdežto u nemovitosti, která byla žalované zanechána závětí, z její přídělové ceny. Pro takovéto rozlišování není však žádného důvodu, nehledě k tomu, že podle obsahu dědických spisů státního notářství v Břeclavi i ty zůstavitelovy nemovitosti, které nebyly předmětem závěti, pocházejí z přídělu. Při oceňování předmětů dědictví jak při soupisu, tak i při vypočítávání ceny dědictví, po př. ceny dědických podílů, pokud je toho třeba, je nutno vycházet z obecné ceny předmětu dědictví v den zůstavitelovy smrti. Takovouto cenou ovšem není cena přídělová, která se určuje podle zvláštních v tomto směru vydaných předpisů.

Bylo proto povinností soudu zjistit obecnou cenu nemovitosti, o které bylo závětí pořízeno, neboť jen se zřetelem k ní mohlo být rozhodnuto, zda a pokud je závěť ve smyslu § 551 obč. zák. neplatná.

Podle § 4 odst. 1 zák. č. 26/1957 Sb., o notářských poplatcích, poplatek z dědictví se vypočítává z obecné (prodejní) ceny dědického podílu.